

Prædiken søndag d. 10. februar 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Lukas 5,1-11. Tro = Mod

Det er kun et fjols, som forventer et andet resultat end det han plejer at få, ved at udføre det samme forsøg igen og igen.

Det er svært ikke at være enig i det udsagn. Men alligevel må vi bare indrømme, at vi mennesker er slemme til at handle som om vi tror, at vi kan få et andet resultat, selvom vi gør som vi plejer.

Det er så menneskeligt at gentage det samme mønster på alle mulige områder i livet igen og igen, mens vi håber på, at nu bliver det bedre.

Det tror jeg er alment gældende. Det er helt generelt svært for os at bryde gamle mønstre.

Det ved jeg af bitter erfaring, fordi jeg selv har haft behov for at ændre nogle usunde arbejdsmønstre. Jeg må indrømme, at det sandelig ikke er let. Det er så dejligt ukompliceret at gøre som vi plejer. Det giver ro, og så kan vi godt abstrahere fra, at vi egentlig godt ved, at vi bør gøre noget andet, hvis vi ønsker forandringen i vort liv.

Nogen gange tør vi ikke konfrontere den uro og ængstelse, som er indbygget i at gøre noget anderledes.

Ved bredden af Genezaret sø var en gruppe mennesker samlet for at lytte på Jesus. Det var ganske vist før en

2 af 6

nyhed kunne spredes via internettet og og i løbet af få timer være kendt på store dele af kloden.

Men snakken om Jesus gik i områderne omkring søen. Man talte om, hvordan han havde fornærmet alle dem i Nazarets synagoge. Der gik rygter om at han i Kapernaum havde helbredt Peters svigermor og drevet dæmoner ud af en mand.

Mange mennesker havde allerede hørt ham tale om Guds rige og Guds om en kærlig far istedet for en retfærdig nidkær dommer i mange andre byer i området.

Det Jesus kom med var en helt ny forståelse af Gud. Det var radikalt anderledes end det, som de jævnligt fik at høre fra farisæerne og de skriftkloge. For de fyldte dem med regler, som ingen - heller ikke farisæerne selv - kunne leve op til.

Men det kendte de i det mindst, for det havde de holdt fast i hele deres liv.

Nu var folks samlet for at høre., hvad Jesus havde at sige.

Ved søen var fiskerne ved at rede garnene efter fiskeri. Det havde ikke været nogen god nat, fangsten var ringe.

Jesus hoppede op i den båd, der tilhørte Simon Peter og bad dem lægge fra land.

Det var et smart move. Jesus havde jo ikke, som vi har i kirken her gode mikrofoner og lydanlæg.

Måske vidste Jesus at lyd bærer langt over vand, så når han sad i en båd på vandet og talte ind mod folkeskaren på bredden, så kunne de faktisk høre, hvad han sagde selvom de var mange.

Vi ved ikke, hvad Jesus underviser i. Men da han er færdig, siger han til Simon Peter at han skal lægge ud på dybet og smide garnene ud.

Vi husker lige, at Jesus var tømrer og altså ikke fisker. Peter og de andre var faktisk fiskere. Ikke sådan lystfiskere, som mange af os, men erhvervsfiskere, som vidste hvad de gjorde.

De havde altså fisket hele natten uden udbytte. Så det har helt sikkert været noget provokerende at Jesus har bedt dem om at smide nettet ud på dybet. Enhver fisker ved, at det er ikke derude fiskene er.

Peter siger ligeud til Jesus: "Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud."

På dit ord, Jesus. Peter går mod det han selv ved. Det bør ikke nytte noget, at fiske på dybet, eller om dagen for den sags skyld. Det bør ikke virke.

Samtidig ved Peter også, at når Jesus siger noget, så kan man regne med det. Det har han hørt nok om Jesus til at vide, men derfra og så til ligefrem at smide nettene ud, der er et stykke.

På dit ord, vil jeg kaste garnene ud.

4 af 6

På dit ord, vil jeg gøre noget radikalt anderledes.

Der er et udtryk for tro på Jesus og det er tillid til Jesus, så Peter gør noget andet end han plejer. Prøv en gang at lægge mærke til hans formulering, vi har jo fisket hele natten uden resultat, han forventer faktisk ikke noget andet resultat end det, han fik efter nattens strabadser.

Han gør altså noget anderledes her i kraft af sin tillid til Jesus, men han kan ikke tro på, at båden skal kunne fyldes med fisk.

En vigtig lektier her er, at når vi, gør som Peter, handler på Jesus ord, så har vi også lagt ansvaret for det, der sker fra os. Det har vi lagt på Jesus. Det kan godt være at vi ikke kan tro på noget bedre resultat, men første skridt er at gøre tingene anderledes.

Modsat deres forventninger, så fanger de så mange fisk, at de må have hjælp fra fiskerne i en anden båd. De fylder bådene så meget, at de er lige ved at synke.

Man kunne tro, at det ville medføre totale jubelscener, men dette er så langt væk fra hvad de ved, kan lade sig gøre. Så i virkeligheden er de store stærke fiskere rædselsslagne. Virkeligheden er også, at de ikke bare glæder sig over fangsten, men de kæmper for at redde deres både fra at havne på bunden at dybet. Og derfra vil de aldrig få dem op igen.

Da de kommer ind falder Peter på knæ for Jesus. Det er et udtryk for respekt. "Gå bort fra mig, Jeg er en syndig mand!" Siger Peter.

Hvornår tænker vi på synd? Det er der ikke mange af os, som får meget tid til at gå med i dagligdagen. Der hvor mennesker tænker over synd, det er der hvor vi ser døden i øjenene eller er ansigt til ansigt med Gud.

Det er den situation Peter befinder sig i. Han ved han er ansigt til ansigt med Jesus, med Guds søn. Han har lige set ned i dybet af søen, hvor der intet liv er. Han er rystet.

Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.

De efterlader alt, hvad de har at leve af ved bredden af søen og går med Jesus.

Det er om noget et udtryk for mod.

Hele mit gamle liv, alt det jeg kender. Det kan godt være der er ting, jeg ikke er så tilfreds med. Men alligevel - al trygheden i det liv vi kender.

Da Jesus inviterede ham til at følge sig, vidste han at det måtte han gøre.

Det var ikke en vandring ind i tryghed. Det var et nyt liv, hvor Peter konstant var udenfor sin komfortzone, men det var også begyndelsen på et helt vil eventyr sammen med Jesus.

Vi mennesker kan ikke lide forandringer. Vi kan lide at holde fast ved det, som er trygt, også selvom det måske ikke er godt for os. Vi er gode til at sige til os selv at det er godt nok.

6 af 6

Hvis ikke man fanger fisk en hel nat og måske flere nætter i træk, så er det ikke godt nok. Så kvæler det livet.

Så er vi nødt til at tænke ud af boksen og prøve noget nyt.

At turde tro har et element af trods i sig. Tro er nogen gange en udfordring til det vi ved.

Vi glemmer nogen gange at Guds kærlighed ikke rummer noget løfte om et liv i fuldstændig harmoni og tryghed. Troen er også udfordringer, opgaver vi måske ikke synes vi kan, men det er også løftet om Gud har vores ryg.

Det er også løftet om et nyt liv, hvor løfterne om Guds evige kærlighed til os, giver os nyt perspektiv.

Jeg ved ikke hvor du er i livet. Men jeg ved, at troen udfordrer til at tænke nyt. Jeg ved, han udfordrer os til at bryde negative mønstre, fordi han vil os det bedste.

Det kræver stadig mod, ligesom det kræver mod overhovedet at turde sige til sig selv, ja jeg tror faktisk.

Jeg ved at et liv i tro er et modigt valg.

Jeg ved at Gud tror på dig..... måske er det første modige skridt at turde tro på det.

Amen

Salme: Vi rækker vore hænder frem